

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΥΘΥΜΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ
 ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Κ. ΒΕΛΛΙΔΗΣ

ΕΠΙΤΙΜΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Ι. ΜΠΗΤΟΣ

ΤΟΞΕΥΜΑΤΑ

ΚΟΥΒΕΝΤΕΣ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΑΙ ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ ΜΑΣ

Ὁ τύπος τῆς Θεσσαλονίκης ἔδωκεν αὐτὴν τὴν ἐβδομάδα τὸ θέμα τῆς ἐμῆς εἰς ὅλας τὰς συναναστροφάς.

Ὡς ἀπλὴ ἠχὼ παραδέτω χάριν τῶν ἀναγνωστῶν τοῦ «Βέλους» ὅσες ἀκριβέστερες κατώρθωσα νὰ συγκρατήσω.

Κάποιος παρετίρησεν ὅτι ἡ ἐφημερίδες εἰς τὴν πόλιν μας ἤρχισαν νὰ φη. ρώνουν, καθὼς τὰ μανιάρια μετὰ τὴν βροχὴν.

Ἔῃχε δίκαιον. Διότι τὴν ἐπιούσαν ἀκριβῶς τῆς τρομερῆς θνητέας, ἡ ὁποία κατετρόμαξε τὴν πόλιν μας, ξεμύτισαν εἰς τὸν «δημοσιογραφικὸν ἐρίζοντα» ὁ... διαλείπων «Ἀστὴρ» καὶ τὸ... ἀρτιγέννητον «Σύνταγμα.»

— Ποῖος τὴ χάρι μας!... ἔλεγε κάποιος πολιτικομανὴς εἰς τοῦ Πεντζίκου. Ἔχουμε τώρα πέντε ἑλληνικὰς ἐφημερίδες. Ὁ «Φάρος» καὶ ὁ «Ἀστὴρ» θὰ μᾶς φωτίζουν εἰς τὸν δρόμον τῆς «Ἀληθείας» καὶ «Νέας Ἀληθείας» τοῦ «Συντάγματος»... Ποῖος τὴ χάρι μας! Τώρα πεῖθὰ θὰ χυθῆ εἰς ὅλα τὰ ζητήματα πλήρες φῶς...

— Ἡ πλήρες... σκότος, ἐμουρομούρησεν ἕνας ἀπαίσιος καλαμπορσιτής.

— Ἐμένα δὲν μ' ἀρέσει καθόλου αὐτὸς ὁ ἀριθμὸς τῶν

πέντε ἐφημερίδων—ἐκρὺ, ἀ, ε, χιρονοῦῶν ὡς δαιμονισμένος εἰς κύκλον ξενύχτιδων σιὴ σάλα τοῦ Κήπου ἕνας γνωστὸς ὑπερναίσθητος λιμοκονιόρος. Αἱ πέντε αὐταὶ ἐφημερίδες ἐν τῷ συνόλω των ἀποτελοῦσι, βρὲ ἀδελφέ, ἐνὶ εἶδος... πεντάλφας, ἡ ὁποία ἀπειλεῖ ἢ τὴ μούρη μας ἢ τὴν τσέπη μας. Καὶ ξέρετε· ἐγὼ εἶμαι πολὺ εὐαίσθητος, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸ πρῶτον κεφάλαιον.

— Ὅσο γιὰ τὸ δεύτερον, ὅλοι ξέρουτε πῶς ἀπὸ καιροῦ ἔπαυε τελείαν ἀναισθησίαν, ἐψυθέρισεν ἡ κακὴ γλῶσσα αὐτὸ τοῦ γείτονος.

- Τὰ μάθατε; Ὁ «Ἀστὴρ» ἰξεδόθη.
- Μά, αὐτὸς εἶχε ... δύσει.
- Ἐν τούτοις ἀνέτειλε καὶ πάλιν...
- Γιὰ νὰ... ξαναδίση βέβαια.

— Ἐδιάβασες τὸν «Ἀστὴρα»; Τί νέα;

— Ἦνοιξεν ἡ Βουλὴ.— Ἐγιναν μεγάλα γυμνάσια εἰς τὴν Ἀδριανούπολιν.— Ἦλθον ὁ Γκόλτς Πασσᾶς.— Κατέπλευσεν ὁ ὀθωμανικὸς στόλος εἰς Κωνσταντινούπολιν.— Ὁ Τυπάλδος ὑπεκίνησε ναυτικὸν ζήτημα εἰς τὴν Ἑλλάδα.— Ὁ Φερδινάνδος ἐπεσκέψθη τὸ Βελιγράδιον.— Τὸ Ὑπουργεῖον Κλεμανσώ...

— Μά, αὐτὰ εἶναι παμπάλαια πράγματα!...

— Ξέρεις ὁ «Ἀστὴρ» ἔχει δύο μεγάλας ἀρχὰς ἀναγεγραμμένας εἰς τὸ πρόγραμμά του: α'. «τὰ παλαιὰ καινῶς διεξέροχθαι» καὶ β'. «ἡ ἐπατάλημις εἶναι μήτηρ τῶν σπουδῶν.»

— !!!

— Ἐμαθα ὅτι πρὶν νὰ ἐκδοθῆ τὸ πρῶτον φύλλον τοῦ «Ἀστέρου», ἐτοιμάσθηκε τὸ δεύτερον, τὸ ὁποῖον ἐξεδό-

θη όταν ετοιμάσθηκε τρίτον και ούτω καθεξής.
— Προβλεπτικοί άνθρωποι, έχουν.... ρεζέρβα!

— Τρομεροί αυτοί οι συντάκται του «'Αστέρος». Φαντάσου, φίλε μου, ότι έχουν από τώρα έτοιμα 150 κύρια άρθρα και 360 χρονογραφήματα.

— Αυτό σημαίνει ότι είνε.... έξοχα πνεύματα!
— Τί λές, σπέρτα μονάχα!

Και μία πρωτοτυπία του «'Αστέρος»: το χρονογράφημα του δευτέρου αριθμού περιέγραφε πώς ο κόσμος υπεδέχθη τον πρώτον αριθμόν, ο οποίος δέν είχεν ακόμη... τυπωθή!

Κάποιος ξένος έρωτᾷ ένα Θεσσαλονικέα.
— Πόσας έλληνικὰς εφημερίδας έχετε έδω;
— Τέσσαρας πολιτικάς, δύο σατυρικάς και μίαν αρχειολογικήν: τό.... «'Αστέρα»!

Μεταξύ δύο περιηγητῶν:

— Ποῖος ἀρά γε νὰ έκτισε τὴν Καμάραν;
Και ὁ ὀδηγὸς των:
— 'Αποτανθῆτε στὸν «'Αστέρα». 'Έχει ειδικότητα.

Σ' ένα μικρὸ καπηλειό.

— Βλέπεις καμμιά φορά τὸν «'Αστήρ»;
— 'Εγὼ βλέπω κάθε λίγο τὸ ποτήρ. Γιὰ μένα τὸ ἴδιο κάνει.....

Εἰς τὸ 'Αστεροσκοπεῖον:

— Κύριε καθηγητά, αὐτὸς ὁ «'Αστήρ» ποῦ ἀνέτειλε, εἶναι πλανήτης;
— 'Όχι, παιδί μου, εἶνε.... διατών!

— Ζήτω τὸ «Σύνταγμα»!

— Τρελλάθηκες;
— Γιατί;
— Μά, θαρρῶ, πὼς οὔτε ἐπετηρὶς τοῦ Συντάγματος εἶνε οὔτε διαδήλωσι κάνουμε.
— 'Εγὼ λέγω γιὰ τὸ «Σύνταγμα» τοῦ Βόγα.
— 'Εξεδόθη;
— Βεβαίωτατα.
— Καὶ χαίρεσαι γι' αὐτό;
— Τί θές, νὰ κλαίω;
— 'Ηλίθιε!... Δέν ἐννοεῖς ὅτι ἀπειλοῦνται αἱ ἐλευθερίαι τοῦ λαοῦ;
— !;
— 'Αμ ἀφοῦ θὰ ἀποτελῆ «Σύνταγμα» ἐν Συντάγματι!
'Ο ἄλλος μένει κόκκαλο.

— Αὐτόχρομα θρίαμβον κατήγαγεν ὁ Βόγας. 'Επαγίωσε τὸ «Σύνταγμα» του μεθ' ὄλην τὴν τρομερὰν ἐπανάστασιν, τὴν ὁποίαν ἤγειραν ἐναντίον του ὅλα τὰ στοιχεῖα τῆς... Φύσεως.

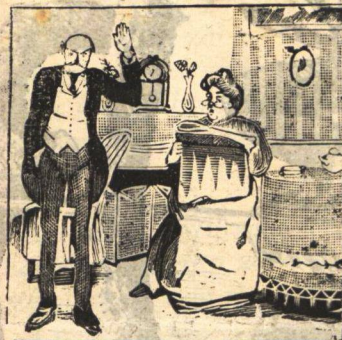
— Σωστός.... ΒοΓᾶς τότε.

('Ο ἀπαντῶν εἶναι ἀπὸ τοὺς... γαλλίζοντας.)

— Εἶδες τί παχειὰ ἀρθρα ποῦ ἔχει τὸ «Σύνταγμα»;
— Εἶνε ἐπόμενον, ἀφοῦ γράφει ἐκεῖ μέσα ὁ..... Βουτιερίδης.

Τί ἀλλοκότους ἐκπλήξεις παρουσιάζει κάποτε ἡ δημο-

ΣΥΖΗΤΙΚΑΙ ΑΒΡΟΤΗΤΕΣ

'Εκείνη:
Σήμερον εἶνε ἡ ἐπέτειος τῶν γάμων μας. Θὰ σφάξω λοιπὸν τὸν κοῦρκο....

'Εκείνος:
'Όχι! ὄχι! Τί φταίει ὁ κακόμοιρος αὐτός;

σιογραφία, Φαντάσου ὁ Βόγας πρὶν νὰ γίνῃ Διευθυντῆς εφημερίδος ἦτο δικηγόρος καὶ τότε ἔγινε... Συνταγματάρχης.

— Καὶ ὁ Βουτιερίδης;
— 'Ητο πρῶτα δημοσιογράφος: καὶ τότε ἔγινεν... 'Αρχισυντακτὴς τοῦ «Σύνταγμα» τοῦ Βόγα.

— Μὲ τὴν ἔκδοσιν τῶν νέων εφημερίδων λέγουν ὅτι ἡ «'Αλήθεια» κλονίζεται.

— Μά, αὐτὴ ποτὲ δέν ἐστηρίζετο στὰ πόδια της.

— Θαρρῶ πὼς ὁ «Φόρος» θὰ πέσῃ πεῖσ.

— Δέν εἶνε φόβος. 'Ο «Φόρος» μοιάζει τὸν 'Ανταῖο. Κάθε φορά ποῦ πέφτει, σηκώνεται πεῖσ δυνατός.

Καὶ ἡ «Νέα 'Αλήθεια»...

— Σοσσος...
— Τί τρέχει;
— Περνάει ὁ 'Αρχισυντάκτης της.
— Μὴ φοβάσαι: δέν βλέπει μαζουά.
— 'Ακούει ὁμως μαζουά καὶ δὲν με συμφέρει.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

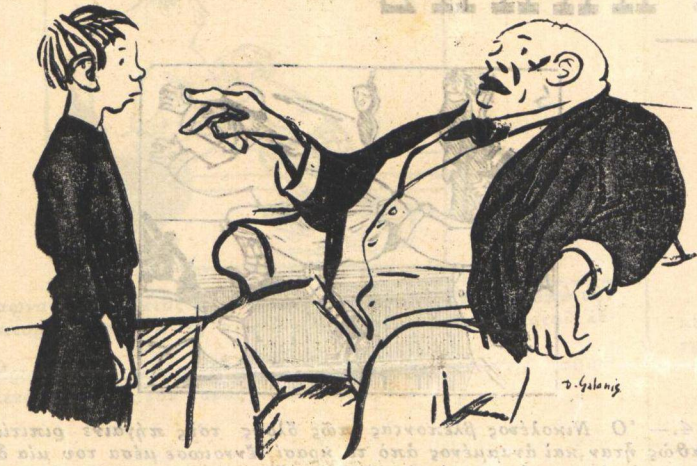
— Βεβαίως τότε ποῦ ἐκδίδονται πέντε εφημερίδες καὶ δύο περιοδικά, θὰ συστηθῆ γωρὶς ἄλλο καὶ Σύνδεσμος 'Ελλήνων δημοσιογράφων. Ποῖον ἀρά γε θὰ βάλουν Πρόεδρο;

— Καὶ ρώτημα θέλει; Τὸν Πρόεδρο τῶν Προέδρων. Δέν εἶδες καὶ τὴν πρόσκλησιν εἰς τὴν «'Αλήθειαν»;

ΠΑΠΑ - ΓΑΛΛΟΣ

Η ΘΕΩΡΙΑ ΤΟΥ ΔΑΡΒΙΝΟΥ

— Μπαμπά! Σήμερα ο δάσκαλος μας είπε στο μάθημα, πως ο άνθρωπος κατάγεται από τους πιθήκους. Είναι αλήθεια;
 — Για σένα; και βέβαια πως είναι αλήθεια!...

ΜΑΡΓΑΡΙΤΟΦΟΡΟΝ ΚΟΓΧΥΛΙΟΝ

ΤΕΤΡΑΜΟΝ ΚΑΛΗΓΡΑΦΕΙΑΣ ΕΝ ΙΝΤΣΕΚΕΧΙΡ

Ο ριθής διδάσκαλος ελληνοδιδασχίς εἶ: Κονσταντινουπόλη παρά τῆς σελή; τῆς Μεγάλλης Ἐκκλησίας κατὰ τὸ φανάρι Κύριος Ἰωάννης Ἰωαννίδης Ἀσλίνογλου περιφίμος δὲ τὴν τεχνολογίαν καὶ τὰ λοιπὰ κατὰ αὐτοῦ τῶν τρόπων ὁ κίλλος καὶ ἐμπούρις διδάσκαλος δὲ φοβάται εἰς τοὺς δαιμονίους τοῦ εἰς τὸ εὐδλίμων εἰς τὸν τρισάβλιον δρόμον τῆς ἀρετῆς.

Τμῆμα β΄.

Ἐν σχολείον τῆς Εὐαγγελιστρίας ἔτος 1871
Φεβρουάριος 25.

Σ. «ΒΕΛΟΥΣ»... Οἱ ἀναγνώστα στεροῦνται βεβαίως τῆς εὐχαρστήσεως νὰ θαυμάσιον τὸν ὠραῖον γραφικὸν χαρακτήρα τῆς μαθητρίας. καλλίγραφοῦς ἀναμφιβόλως κατὰ τὸ ὑπόδειγμα τοῦ διδασκάλου, Δύναται δὲ εἰς ἀντιλλαγμα νὰ ἐντροφήσουν εἰς τὴν ὀρθογραφίαν καὶ τὴν σύνταξιν καὶ τὴς γνώσεως τοῦ... ἐμπορίου καὶ περιγίμου δὲ τὴν τεχνολογίαν καὶ τὴν ἰστορίαν κατὰ αὐτοῦ τῶν ἐλληνοδιδασχέντων ἐν Κονσταντινουπόλει ριθοῦ διδασκάλου.

Ο ΣΥΛΛΕΚΤΗΣ

ΠΕΡΙ ΑΝΔΡΩΝ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

ΑΝΑΚΑΤΩΜΕΝΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

— Ἡ γυναῖκες θεωροῦν ὡς πνευματώεις ἐκείνους, οἱ ὅποιοι τῆς κίμουν πολλά κομπλιμέντα.

(Μήπως δὲ ἔλλειψεν πνεύματος;)

— Ἡ γυνὴ εἶνε πρό πάντος γυνὴ δὲ τῆς μητρικῆς ἀγάπης.

(Καὶ δταν δὲν ἔχει πατέρα;)

— Ἡ γυναῖκες εἶνε σὶν τὴν παγαδικα, τὰ ὅποια τὰ παρατοῦν τὰ πατέρα ἀφοῦ τὰ μεταχειροσθῶν.

(Οἱ δὲ ἄνδρες τί εἶνε;)

— Μεταξὺ ἐκείτῶν γυναικῶν θὴ εἶρεθ] μία βλάξ, ἐνῶ μεταξὺ ἐκείτῶν ἀνδρῶν οἱ ἐνενηντα ὀκτώ εἶνε λίκες.

(Ἐπεδὴ ὑπογυνακονία;)

— Μέσα στήν καρδία τῆς γυνακὸς περικλείεται ὀλόκληρον μυθιστόρημα.

(Ἡμπόρετε κανεῖς νὰ τὰ διαβάσῃ;)

— Ἡ γυνὴ φυλάττει τὸ μυστικόν, ὡς δτου βρο] καρδὸν νὰ τὸ φαγερός.

(Καὶ τὸ δίκτυόν της ἀράγε;)

ΑΝΟΙΚΟΝΟΜΗΤΟΣ

ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΜΥΘΟΥΣ ΤΟΥ ΔΙΣΩΠΟΥ

ΟΝΟΙ ΖΗΤΟΥΝΤΕΣ ΒΑΣΙΛΕΑ

Οἱ γαῖδάροι οἱ καλοὶ
 μ' ὄλην τὴν ὑπομονή τους.
 βαρεθκῆσαν τελειοὶ
 νὰ περῶν ἡ ζωὴ τους.

Καὶ στὸν Δία ξεκινοῦν
 καὶ σηκόνοντας τ' αὐτιά του.
 γιὰ τὰ δῶρα τους μιλῶν
 μὲ τὴν γλώσσα τῆ γλυκεῖά τους.

Βασιλέα τοῦ ζητοῦν
 καὶ β σίγειο κ' ἐκείνοι,
 νᾶλυστ' ἄλο καὶ στρατὸ,
 νόμου; καὶ δικαιοσύνη.

— Ἄκουσα προσεκτικά,
 εἰπ' ὁ Ζεὺς, τὸ αἴτημά σας,
 εὔλαλιτε ἀγαθοί,
 σύρτε τώρα στὴ δουλειά σας.

Κράτος θάλητε τρανὸ
 καὶ ἄλω βασιλέα, βλάμη,
 ἀπ' τὰ οὐρά σας πλατὺ
 δταν τρεῖς ἕνα ποτόμι.

Κι' ἀπὸ τότε οἱ καλοὶ
 τὴν ἐλπίδα αὐτὴν κρατοῦν,
 καὶ ὅπου δοῦν λίγο νερὸ
 στέκονται καὶ κατοικοῦν.

ΤΟ ΠΟΝΗΡΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

ΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ

Εἰς τὸ Μακαρονοποιεῖον Κούσκουρα — Χατζηγιάννη:
 — Κά πολὺ συλλογισμένος, κύριε-Θεοῦση!... Μήπως καὶ δὲν πᾶν καλὰ ἡ δουλειές;
 — Μὴ τὰ ρωτῆς, φίλε μου, πάω νὰ χάσω ἀπὸ μυαλά.
 — Τί δὲν πουλιοῦνται πειὰ τὰ μακαρόνια;
 — Ὅχι καὶ ποῦ. Τί νὰ σοῦ πῶ μὲ συναγωνίζεται φοβερὰ δ... Ἀσπὴ!

ΩΤΑΚΟΤΣΤΗΣ

ΠΟΛΥ ΣΩΣΤΑ

— Σὲ εἰδοποιῶ, κύριε, ὅτι ἂν δὲν μὲ πληρώσης, θὰ σὲ βάλω φυλακὴ.
 — Καὶ τότε πῶς θὰ σὲ πληρώσω;

ΑΓΩΝΙΣΜΑ ΠΑΛΗΣ

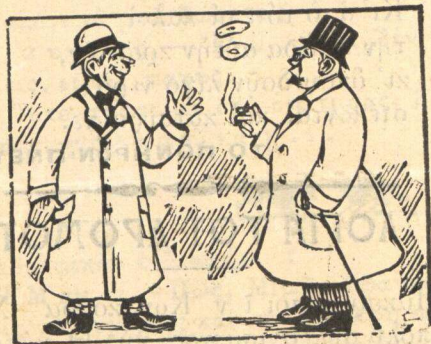

1. — Ο Νικολέτος και ο Αύγουστος, οι δύο αχώριστοι φίλοι, αφού έφαγαν καλά - καλά και έτσουξαν καμπόσα ποιηράκια Νιάστα, απέφρασαν να πάν να κοιμηθούν.

Στό δρόμο, ο Νικολέτος, ο οποίος άναπύσε πολύ τον άθλητισμό, θυμήθηκε πώς στο θέατρο έκ' ένο το βράδυ άρχιζε τās παραστάσεις του ο Φαρμόζος Τιβέριος.

Έπρότεινε λοιπόν στον Αύγουστο να πάν να διούν τον περίφημο αυτόν παλαιστή και έτσι να περάσουν τη βραδυά τους άντάμα.

Ο καλόζος Αύγουστος δέν φ' ο ν' αντίστασιν και νά σου οι δύο φίλοι που τραβούν ίσια προς τον Κήπο.

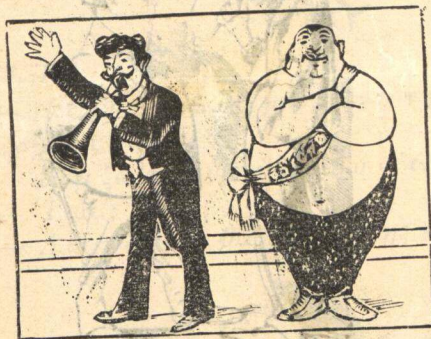

2. — Ο Φαρμόζος Τιβέριος, ο περιώνυμος δηλαδή Ιταλός παλαιστής, με την έναρξη των παραστάσεών του είχε τοιχοκολληση μεγάλα χρωματιστά προγράμματα σ' όλες τής γλώσσες.

Σ' αυτά έλεγε πώς δίνει 10,000 φράγκα δώρον εις όποιον τον νικήσει.

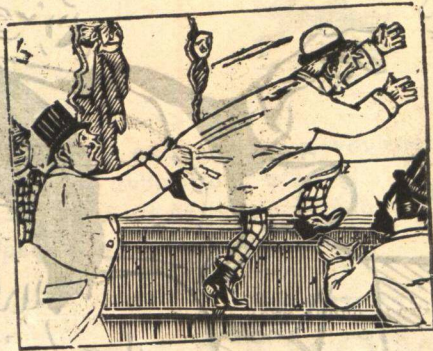
Μαζύ με το χρηματικόν αυτό ποσόν ο Τιβέριος έδινε όλους τους δαφνίνους στεφάνους του και όλα τα παράσημά του.

Τό ένδιαφέρον του δημοσίου ε'χε κινηθή εις μέγιστον βαθμόν.

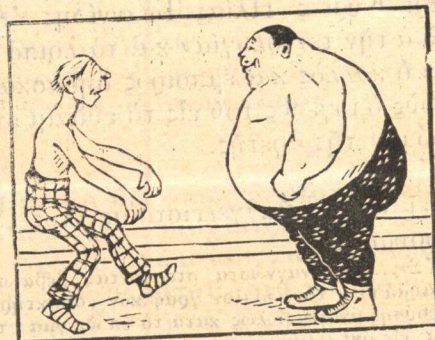
3. — Όταν οι δύο φίλοι μπήκαν μέσα στο θέατρο ο Τιβέριος εύρισκετο εις το προσκήνιον και με κάποιο ειρωνικό και περιφρονητικό χαμόγελο προσκαλούσε τούς θεατάς να παίξουν μαζύ του για να κερδίσουν όλα τα βραβεία, τα ρήματα και τούς στεφάνους.

Καθώς βλέπετε και στην εικόνα ο Τιβέριος διά έξυγιζε τή λίγο-λίγο 120 δκάδες. Μπορείτε λοιπόν να φαντασθήτε πόσοι από τούς θεαγοτάς κινήθηκαν από τή θέσι τους.

4. — Ο Νικολέτος βλέποντας πώς όλους τούς πήγαινε ριπιτίδι, καθώς ήταν και άναρμένος από το κρασί, έγνωισε μέσα του μία δύναμι, να τον σπρώχνη και να του λέη πώς θα νικήσει. Είχε διηφαινετα και την παράστασι των «Παναθηναίων».

Φώναξε λοιπόν πώς δέχεται το στοίχημα και υπό τα χειροκροτήματα των θεατών όρμη εις την σκηνήν. Παρ' όλίγον όμως ν' αφήση το μισό παρτεσού του στα χέρια του Αύγουστη, ο οποίος προσπαθούσε να τον έμποδίση, χωρίς να τό κατορθώση.

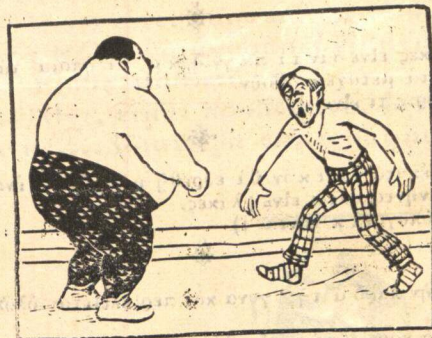

5. — Ο Νικολέτος αφού ξεγύθη, κε στάθηκε μπροστά στον Τιβέριο, έτοιμος να τον άρπάξει.

Ο παλαιστής με κάποια κατάπληξι έβλεπε τον άνθρωπικον εκείνο μπροστά του και μια του ήρχετο να τον πιτάξη με μία κλωτσιά κάτω από τή σκηνή και μια του ήρχετο να σπρωτάξη στα γέλοια.

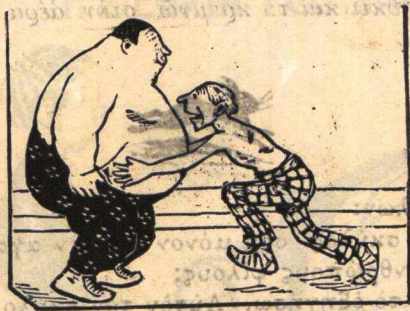
Θυμήθηκεν όμως εξαφνα την ιστορία του Δαυίδ και Γολιάθ και συνεκρατήθη.

— Τό κάτω—κάτω τής γραφής—Ιπς— μήπως και ξέρει τί κρύβει αυτό το παληκόκορμο;

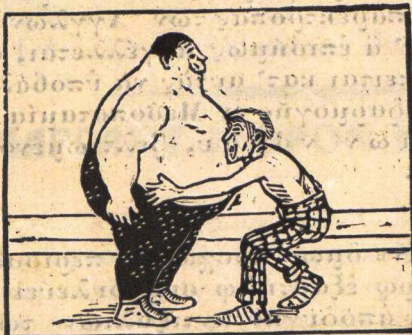

6. — Ο Νικολέτος ήρχισε να γυρίζει γύρω—γύρω από τον παλαιστήν, με τήν ιδέα να τον ξαφνίση και να τον άρπάξει στα ξαφνικά.

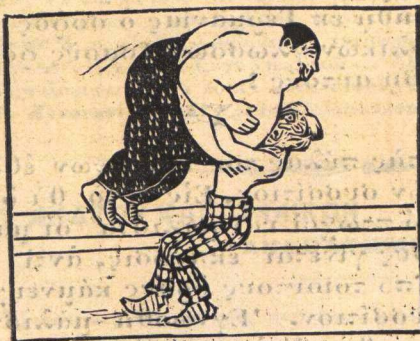
Ο Φαρμόζος Τιβέριος όμως είχε τα μάτια του γαρίδα και γυρίζεκι' αυτός σαν σβούρα, έτοιμός να φυλαχθή.

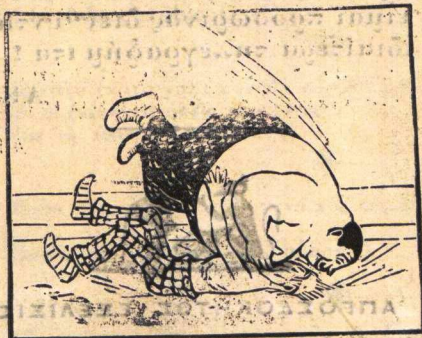
7.— Έξαφνα ὁ Νικολέτος ὀρμάει καὶ ἀρπάζει τὸν Τιβέριο ἀπὸ τὴν μέση— ἂν μποροῦν κανεὶς νὰ πῆ πῶς ἢ μισὴ κοιλιὰ τοῦ παλαιστοῦ λέγεται μέση.
Τόσο χονδρὸς ὄμως καὶ τόσο βαρὺς ἦταν ὁ Τιβέριος, ὥστε ὁ καυμῆνος ὁ Νικολέτος οὔτε νὰ τὸν ταράξῃ ἂν ἤμπόρευε.

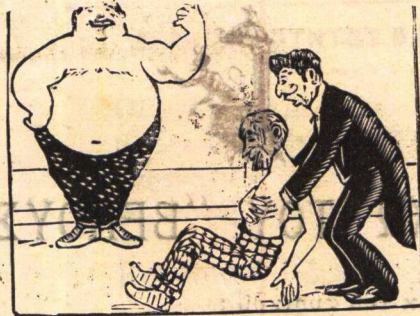
8.— Ὁ Νικολέτος γίνεται κατακόκκινος ἀπὸ τὸ ζόρι. Ἀρχισε νὰ τὸν λούζῃ ὁ ἰδρώτας. Σφίχτηκε—ξεσφίχτηκε. Τίποτε δὲν ἔφτιαγε.
Ὁ Τιβέριος δὲν ἔκανε τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ στέκεται ἀκούνητος σὰν κούτσουρο καὶ ἀτράνταχτος σὰν βράχος.

9.— Ὁ Νικολέτος στάζει αἷμα καὶ νερὸ καὶ ξεφουσιᾷ σὰν βουβάλι. Καὶ ὕστερα ἀπὸ ὑπερανθρώπους προσπάθειας κατορθώνει νὰ ἀνασηκώσῃ τὸν παλαιστήν.

10.— Ἀμέσως ὄμως ἐννοίωσε νὰ κοπῇ ἡ μέση του καὶ νὰ σου τον ἀνάσκειλα κάτω ἀπὸ ἐκείνον τὸν φοβερὸν ὄγκο τῶν σαρκῶν.

11.— Ὁ Νικολέτος ἐγινε πῆττα. Ὅταν σηκώθηκεν, ἦταν χάλι. Ὁ κόσμος σφυρίζει σὰν δαιμονισμένος τὸν Νικολέτο καὶ χειροκροτοῦσε τὸν Τιβέριο.

12.— Ἀνουμβώντας στὸ χέρι τοῦ φίλου του ὁ Νικολέτος γυρίζει στὸ σπίτι του ἀφανισμένος.
Ὁ Αὐγουστῆς γιὰ νὰ τὸν παρηγορήσῃ τοῦ ἔλεγε: «Μὴ λυπάσαι, φίλε μου. Δὲν σ' ἔρριξεν ἐκεῖνος. Σὺ ἔπεις μονάχος σου!»

Ο ΜΙΜΟΣ

ΟΤΑΝ ΠΕΡΙΠΑΤῆ ΚΑΝΕΙΣ ΠΕΖΟΣ

Ὁ Πελάτης:
—Τί χάλια εἶνε αὐτά, μάστορη; Διὲ τὰ παπούτσια, ποῦ μ' ἔφτιασες πρὶν ἀπὸ ὀκτὼ μέρες!
Ὁ κουντουρᾶς:
—Μά, δὲν εἶνε δυνατόν, κύριε!... Μπᾶς καὶ πέρπα-
τεῖς;
Ὁ πελάτης:
—Διὰβολε! καὶ βέβαια!
Ὁ κουντουρᾶς:
—Τότε τὸ καταλαβαίνω. Ἐγώ, φιλαράκο μου, μόνον γιὰ κείνους ποῦ πᾶν ὅλο ἀμαξάδα, φτιάνω παπούτσια.

ΗΧΩ ΤΟΥ "ΒΕΛΟΥΣ,"

Διάλογος εκ τεῦ φυσικοῦ :

— Γιατρέ, μου συμβαίνει ένα περίεργο πράγμα. Κάποτε-κάποτε χάνω τὸ μνημονικό μου.

— Αυτό τὸ ἐννοίωσα ἀπὸ καιρό, ἀφοῦ ὡς τώρα δὲν μού πλήρωσες τὰς ἐπισκέψεις τοῦ περασμένου ἔτους.

Εἰς τὸ ξενοδοχεῖον :

— Γκαρσόν ! Ἐσὺ μού εἶπες πῶς αὐτὸ τὸ αὐγὸ εἶνε φρέσκο κ' ἐγὼ βρήσκω ἓνα πολάκι μέσα !

— Ἐννοία σας, κύριε. Σὰς φέρνω ἀμέσως πηροῦνι καὶ μαχαίρι . . .

Εἰς τὸν δρόμον :

Ὁ ἐπαίτης.— Δὲν ἔχετε, κύριε κανένα παληὸ πανταλόνι νὰ μού δώσετε ;

Ὁ κυριός.— Ἐχω, ἀλλὰ δὲν σοῦ κάνει, γιατί, βλέπεις, εἶμαι παχύς.

— Τότε πάρτε με στὸ σπίτι σας, ὅσο νὰ παχύνω σὰν καὶ σὰς, γιὰ νὰ μού κάνη . . .

Ἀδελφικὸν ἐνδιαφέρον :

Ἡ Μαμά.— Πῶς, Μιμῆ, ἔφαγες ὅλο τὸ γλύκισμα, χωρὶς νὰ θυμηθῆς καὶ τὴν ἀδελφή σου ;

— Να, μαμά, τὴν θυμόμουν ὅταν τὸ ἔτρωγα καὶ μάλιστα φοβόμουν μήπως ἴλεθῃ πρὶν τὸ τελειώσω.

Τὰ ἀπρόοπτα τῶν συνεντεύξεων :

— Ἀπόψε εἰς τὰς ἐννέα ἡμιώρας νὰ κατεβῆς στὸ περιβολάκι σας νὰ μιλήσωμε ;

— Εἶναι ἀδύνατον ! Ἐκείνην ἀκριβῶς τὴν ὥραν ἔχει ἡ μαμά μου τὴν ἰδική της συνέτευξιν.

Μεταξὺ ἰρασιῶν :

— Πῆς μου, Γιωργό μου, ἂν γνῆς πλούσιος, θὰ μὲ ζητήσης εἰς γάμον ;

— Ναι, ζω πῶς δὲν θὰ λάβω αὐτὴν τὴν ἀνάγκην.

— Γιατί ;

— Δέκτι ὅτε σὺ θὰ μὲ ζητήσης εἰς γάμον.

Ὁ σαβασμός πρὸς τοὺς τόμους :

Ὁ σωμαχιακὸς κλητήρ.— Αἰ, χασάπη ! Αὐτὸ τὸ κρέας βρωμῶ.

— Πῶς μπορεῖ νὰ βρωμῶ ; Δέκα βραδύες εἶναι τόξα ποῦ

τὸ βάζω στὸ δόκι καὶ τὸ κρεμνῶ στὸν ἀέρα, σύμφωνα μὲ τὴν διαταγή.

Μεταξὺ φίλων :

— Γιατί ὁ σκύλος σου μόνον ἐσέ δὲν ἀγαπᾷ, ἐνῶ ἔχει ὅλους τοὺς ἀνθρώπους φίλους ;

— Νὰ σοῦ τὸ ἐξηγήσω. Αὐτὸν τὸν σκύλο τὸν ἔχει ἀναθρέψη ἡ γυναίκα μου.

ΤΟ ΖΙΖΑΝΙΟΝ

ΜΕΛΑΝΩΜΑΤΑ

Ὁ Χιλμὺ Ηεσᾶς δὲν ἐπαναπαύεται εἰς τὰς δάφνας, τὰς οποίας ἐδρεψεν εἰς τὸ ζήτημα Αὐντε, ἀλλὰ ἐργάζεται δραστηρίως διὰ νὰ προλάβη τὰς ἐνδεχόμενας παρεκτροπὰς τῶν Ἀγγλῶν ἐν Μεσοποταμίᾳ ! Καθ' ἃ ἐπισημῶς ἀγγέλλεται, ὁ Μέγας Βεζυρὸς πρόκειται κατ' αὐτὰς νὰ ὑποβάλῃ νομοσχέδιον περὶ ἐφαρμογῆς ἐν Μεσοποταμίᾳ τοῦ περισυμμοριῶν νόμου, βελτιωμένου καὶ ἐπανομένου.

Ἡ «Τανὶν» ὅμως προχωρεῖ περιοδότερον. Ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ ἐξασπίδῳ συμβουλεύει τὴν Κυβέρνησιν πρὸς ἀποφυγὴν ἀντιζηλιῶν τῶν μεγάλων δυνάμεων διὰ τὴν εὐνοίαν τῆς ὑψ. πύλης, νὰ ἐφαρμοσθῇ ἐν τῷ νομῷ Βαγδάτης ἐπὶ τῶν Γερμανῶν ὁ περὶ ἀλιτῶν νόμος.

Ἐπειδὴ δέ, ὅπως ἐν Μακεδονίᾳ οὕτω καὶ ἐν ταῖς Ἀσιατικαῖς ἐπαρχίαις, τοὺς δύο ρυθέντας νόμους θὰ νύμφωνται οἱ γενναῖοι ὁμπασῆδες τοῦ στρατοῦ, διὰ νὰ τοὺς ἐννοοῦν καλῶς, θὰ προσκληθῇ ἐκ Γερμανίας ὁ σοφὸς καθηγητὴς τῶν Ἀνατολικῶν γλωσσῶν Τσαούρ ὁδὸν Ὁμηροῦ νὰ σχολιάσῃ αὐτοὺς !

Ἦνοιξε τὰς πύλας του πρό τιγῶν ἐβδομίδων τὸ οἰκονομικὸν δυσδίτιον, εἰς αὐτὸ θὶ δύνανται νὰ τρώγουν οἱ πτωχοὶ καὶ μάλιστα οἱ μαθηταί, εἰς τοὺς ὁποίους γίνεται ἐκπτώσις, ἀντὶ δύο μεταλλικῶν. Ἐπο τοιοῦτους ὅρους κάμνει κρυφῶς δουλειὰς τὸ δυσδίτιον. Ἐγνώσθη μάλιστα ὅτι ἐνεργασίαν μαθηταί εἰς τὸ γυμνάσιον πολλοὶ σεβαστοὶ ζαπλοῦτοι συμπολιταί μας.

Σκηναὶ εἰς τὸ δυσδίτιον.
— Ἐδῶ εἶνε, παρακαλῶ, τὸ οἰκονομικὸν δυσδίτιον ; θέλω νὰ ἀγοράσω εἰσιτήρια.
— Εἰσθε μαθηταί ;
— Ὁχι, εἶμαι προσδωρικὸς διευθυντὴς ἐφημερίδος με.... ἰδιαίτερα τηλεγραφήματα !

ΑΚΑΡΝΑΝ

ΑΠΦΟΙΣΔΟΚΗΤΟΣ ΕΞΕΛΙΞΙΣ

— Τί μ' ἔλεγε προχθὲς ὅτι ὁ Ἀπτήρ εἶναι ἐφημερὶς ἀργα ολογ κή ;
— Καὶ μήπως γεν εἶναι ;
— Καθ' ἅ. Αὐτὴ εἶναι, φίλε μου... εὐθυμογραφ κή !

Η ΚΑΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

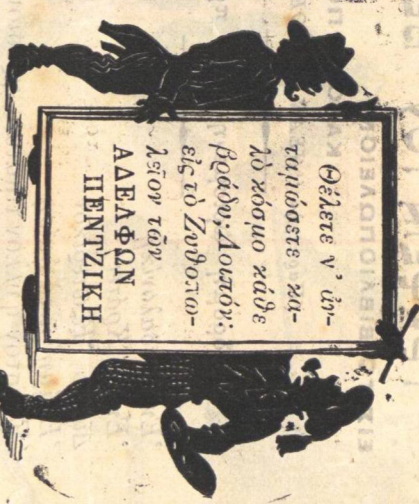
Παυτοῖα στέδια καὶ χορηγία
καὶ με τιμὴ κήρυξι καὶ -σά
ἰς τοὺς Ζαυτοπόλους χρονηκίς
θὰ π' ἔτε (Οἰσοκλωνικίς !)

ΕΙΣΘΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΓΟΡΑ;

ΜΙΑ ΜΑΤΙΑ

**ΕΙΣ ΤΟΥΤ
ΚΑΙ ΘΑ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΘΗΤΕ
ΣΕ ΤΙΜΗ ΚΑΙ ΕΜΜΟΡΦΙΑ**

**ΜΤΙΡΑ ΜΟΝΑΔΙΚΗ
ΚΑΙ ΜΕΖΕΑΣ ΕΚΚΕΚΤΟΙ**

Σοῦ περισεύει ὀλίγο χρήμα ;
Μὴν τὸ ἔοδεύεις γιὰ εἶπε : ὄχι.
Τρέξε εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Μικραδελφίης
Ταμειευτήριο τὸ λαϊκὸν
λίγα θὰ δώσῃ πολλὰ θὰ πέρσῃ,
μὲ πισωδάμωσ τὸς ἔκατό.
Κι' εἶσι χωρὶς δυσκολία
ἑτοιμῆς περιουσία.

Ἀστέρσιος Γούσιου ὁ γνωστὸς
καὶ ῥεχτι : 5 χαρτοπαλῆς
στὰς Σέρρας ὁ μοναδικὸς
προμηθευτὴς εἰκόνων
βιβλίων καὶ κανόνων
τῆς νεολαίας ὄλης
πῶλει παντοῖα ὑλικὰ τῶν χειροτεχνημάτων
κι' ἀπαγορεύει πώλησιν κρυφωμεθιαμάτων

ΓΡΑΦΚΤΟΥΧΟΝ ΑΛΕΥΡΟΝ ΣΤΡΩΦΕΡ

ΛΑΣΚΑΡΙΔΗΣ & ΠΑΣΑΝΙΚΑΣ

ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

“Οποιοσ θέλει στήν Γέροντομολιζία
ξενοδοχεῖον μ' ἔπιπλα φένο,
ἔστωσ καὶ στήν Ἑδόδατη
ἄς τρέξη στή «Ροδόνη»
τοῦ Ἀθωνοκιάδου τοῦ δεκτοῦ ἐν ἀγοραπόλει,
ἄν θέλη με γλυδὴ καὶ φθὴνη καὶ περσόνη.

Τύποισ **Η. Σ. Ἀδρίτη**

Καθαροῦται καὶ ἐβοάου
ὁσοῦ Στράση Λαχαριάδη
Χίλιων λουγίων θὰ εἴησθε περιφρονίαισ κον-
καὶ χύρι ὁσοῦ εφοβίονημια καὶ νόστημονε με-
Μά καὶ κονίαισ ἐδελνηνιὸ καθὼσ καὶ τῶκο-
μύτρα ἀφοῦται καὶ ποτὰ ποικίλα φοβόδατα
εἰς τοὺς «Φιλίππουσ» ὁλοί θασ πηναίησθε
να βοῦτε εἰνυφίονημια κι' ἀρχοντῆσ ἐαχάτι

Ἀνοδοδέμιασ καὶ εσοδάουσ
γιὰ κηδείασ καὶ γιὰ γάμουσ
μέσα, νύχτα, ποφοί, βοάου
βοίδικεῖσ ὁσοῦ Ἑδοβιάδη
τοῦ γλωσσοῦ Κωνσταντινίον
καὶ ἀνοθέων πλεῖστα εἰδη
Φθὴνηα χάρισ κι' ενοδοῖά
ὁποιοσ θεῖται ὁσοῦ παιδιά
ἢ ὁσοῦ Ἀγ' θανάου πλάγη
ἢ ὁσοῦ «Ὀδονύκτων» ἄσ πάγη.

Στὴν Ἑάνθην εἶν' ἡ «Ροῦγεῖον»
ξενὼν μοναδικὸς
χωρὶσ ξανθομαυσοειδεσῖσ,
ἄθηνὸς καὶ πασοδοικὸς

Χωρὶσ συλλογὴ πολλή
καὶ χωρὶσ πολλὸ ν' ἀργήσθε
τρέψτεσσήν «Ἀνατολῆν»,
ἀσφάλειαν ἑλληγικήν
στὰς πληρωμάσ τῆσ τακτικῆν
τὴν ζῶην σας ν' ἀσφαλίσθε.
Ἐχει ἐγγυήσιν τῶν κεφαλαίωσ
καὶ δίδει μέρισμα πολλὸ γενναίον.

Με γαγίη ὁποιοσ θέλει νάκτισθ,
ἀρωστος ἄν φθόση σὸ Δεὸ-Ἀγάτοι
ἄσ πάγη στήν «Ἑδοδατη» τοῦ Καλλιποπόλου,
ου θὰ βρῆσ ἐτακροββαίη καὶ φαγητὸ Δουκοπόλου.

ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΟΥ "ΒΕΛΟΥΣ," ΕΙΣ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΚΑΛΟΓΕΡΠΟΥΛΥ-ΒΕΛΛΙΔΟΥ
(Παρά την "ΝΕΑΝ ΑΛΗΘΕΙΑΝ,")

Συνδρομή ώρισμένη και προπληρωτέα

Ἐν Θεσσαλονίκῃ	Γρ. ἀργ.	45
Ἐν τῷ Κράτει	»	54
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν	φρ. χρ.	15
Ἐξάμηνιοι τὰ ἡμίση		
Ἐκαστον φύλλον τιμᾶται γροσίον		

Πᾶσα ἀπόδειξις πληρωμῆς εἶνε ἔγκυρος μόνον ὅταν φέσῃ τὴν ὑπογραφήν Κ. ΒΕΛΛΙΔΗΣ ἢ Ι. ΜΠΗΤΟΣ.

ΑΝΑ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ

ΣΑΝ ΝΑ μὴν ἔφθανεν ἡ φτώχεια καὶ ἡ κακομοιρία, ποῦ μᾶς δέσνει, τόσον καιρὸν, ἔχομε τώρα καὶ κάποιους, οἱ ὅποιοι ἄρχισαν νὰ γκρονιαζοῦν γιὰ κάποιον, ποῦ μάζεψε κάποια παραδάκια, γιὰ νὰ μπορέσῃ μὲ αὐτά, λέει, νὰ κἀνῃ κάποια τράπεζα, λέει, καὶ δὲν τὴν ἔκανε.

ΕΓΩ ΒΡΙΣΚΩ, πὼς αὐτὸς ὁ κάποιος δὲν ἔχει ἄδικο, καὶ πὼς αὐτοὶ οἱ κάποιοι δὲν ἔχουν δίκην. Τοὺς παρακαλῶ μάλιστα νὰ προσέχουν, διὰ ἄλλοτε μολῶν γι' αὐτὸν τὸν κάποιον, διότι αὐτὸς ὁ κάποιος εἶναι τὰ μάλα γραμματιζούμενος ἄνθρωπος.

ΚΑΙ ΕΕΡΩ πολὺ καλά, πὼς αὐτὸς ὁ κάποιος ἐστάθηκε πιστὰ σὺν λόγῳ του καὶ καθὼς εἶπε, ἔτσι καὶ ἔκανε. Ὅσοι δὲν πιστεύουν, ἄς πᾶνε σὺν σπῆτι τοῦ κάποιου, νὰ διοῦν πόσας τραπέζας ἔχει κἀνῃ, καὶ ἔτσι νὰ μὴ τοῦ φορτόνωται πλέον τοῦ φουκαρά.

ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΤΣΙΣ

Πολλοὶ... χῆροι τῆς πόλεως μας, μαθόντες ἀπὸ τῆς ἐφημερίδες ὅτι σὺν Χαλβᾶ Λαγῆ τοῦ Ἰκονίου πανδρεύονται οἱ ἄνθρωποι χωρὶς ἄδεια γάμου καὶ χωρὶς παπᾶ, τοὺς ἔλθε καλά αὐτὴ ἡ δουλειὰ καὶ ἀπεφάσισαν νὰ μαζευτοῦν ὅλοι ἕνα κοπάδι καὶ νὰ πᾶνε νὰ φᾶνε ἀπ' αὐτὸν τὸν χαλβᾶ τοῦ Χαλβᾶ Λαγῆ. — Κατευόδιον!

ΠΑΝΔΡΕΜΜΕΝΟΣ

ΚΑΤΩ ΤΑ ΑΕΡΟΠΛΑΝΑ

Τὴν περασμένη Κυριακὴ τὸ πρωὶ μέσα σ' ἐκείνη τὴ

φοβερὴ βροχοανεμοταραχὴ μιὰ κυρία ἐβγήκε ἀπὸ τὸ σπῆτι τῆς τὸ ὅποιον εἶνε σὺν Ἰπποδρόμιῳ, ἢ σὺν Τρίτῳ μᾶλο—δὲν θυμᾶμε καλά—γιὰ νὰ πᾶν δὲν ξέρω καὶ ἐγὼ ποῦ. Ἐννοεῖται πρὶν νὰ ἐβγῇ ἐφρόντισε νὰ στερεώσῃ σὺν κεφάλι τῆς καλά τὸ κοπέλλο τῆς, τὸ ἑποῖον ἦτον μικρὸν σὺν τοῦς κουλουρτζήδικους ταπλάδες.

Ὁ ἀέρας σὺν ἀρχῇ προσπάθησε ν' ἀρπάξῃ τὸ κοπέλλο. Ἐπειδὴ ὁμοῦς ἦτο καλά στερεωμένο σὺν κεφάλι καὶ ἔτυχε καὶ ἡ κυρία ποῦ τὸ φοροῦσε νὰ εἶνε πολὺ ἐλαφρά, τὴν ἐπῆρε καὶ αὐτὴν μαζὺ μὲ τὸ κοπέλλο, τὴν ἐσήκωσε ψηλά, καὶ γιὰ κάμποσιν ὥρα τὴν ἐγύριζεν ἐπάνω ἀπὸ τὰ σπῆτια τῆς πόλεως μας. Ἐπειτα ἕνα δυνατὸ ρεῦμα ἀέρος τὴν ἐτράβηξε πρὸς τὰ Β. Α. καὶ τὴν ἐχάσαμεν ἀπ' ἐμπρὸς μας.

Προχθὲς ἐν τούτοις ἐλάβαμε τηλεγράφημα ἀπὸ μιὰν πόλιν τοῦ ἐσωτερικοῦ, ὅτι ἕνα ἀερογυνοπλάνον ἐπέρασεν ἀπ' ἐκεῖ μὲ μεγάλην ταχύτητα, δὲν μᾶς λέγουν ὁμοῦς τί διεύθυνσιν εἶχε.

Τώρα μανθάνομεν ὅτι καὶ ἄλλες κυρίες καὶ δεσποινίδες κάνουν δοκιμὰς νὰ ὑψωθοῦν καὶ αὐταῖς σὺν ἀέρα καὶ ἔτσι θὰ ριζώμε τὸ ρεζὸρ τῶν Εὐρωπαίων μὲ τὰ καπελλοπλάνα μας.

ΠΕΙΡΑΧΤΑΚΗΣ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Με μεγάλην μὲς εὐχαρίστησι μανθάνομεν ὅτι πολλοὶ τίμιοι ἔμποροι τῆς νυκτὸς ἐπειδὴ εἶδαν ὅτι οὔτε ἡ ἀστυνομία, οὔτε ἡ δημοχρῆ φροντίζουν γιὰ τὴν καθαριότητα τῶν σπιτιῶν, ἀπεφάσισαν καὶ ἔκαμαν μιὰν ἀνώνυμον ἐταιρίαν ἡ ὅποια ἀνολαμβάνει νὰ καθαρίζῃ τὰ σπῆτια ἀπὸ τὰ διαμαντικά, τὰ καζάνια, τοὺς τεντζερέδες καὶ ἀπὸ τὰ ρουχικά, ἀδιάφορον ἂν αὐτὰ εἶνε πλυμένα ἢ ἄπλυτα, καθὼς καὶ τὰ μαγαζιά ἐπίσης ἀπὸ ὅ,τι πρᾶγμα εὐρίσκεται ἐκεῖ μέσα ἀπούλητο.

Καὶ αὐτὸ εἶναι μιὰ μεγάλη εὐκολία. Γιατὶ χωρὶς νὰ κουρασθῆτε διόλου, οἱ ἐταῖροι θὰ σᾶς καθαρίζουν τὰ σπῆτια σας καὶ τὰ μαγαζιά, σας χωρὶς μάλιστα νὰ σᾶς ζητοῦν καὶ πληρωμὴ γιὰ τὸν κόπο.

Με τὸν ὕπνο ποῦ τραβοῦν κάθε βράδυ οἱ παοβάντηδες καὶ μὲ τὴν ἀδιαφορία τῆς ἀστυνομίας φαίνεται ὅτι ἡ ἐταιρία θὰ προσδέσῃ καὶ θὰ κἀνῃ πολὺ καλὰς δουλειὰς.

ΕΣ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ
ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΝΕΑ ΑΛΗΘΕΙΑ

Ἐπεύθυνος συντάκτης Γ. ΖΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ